

Marnix van der Wiel werd geboren op 2 februari 1943 in Den Haag, waar hij ook het gymnasium doorliep. Na het behalen van het kandidaatsexamen Scheikunde aan de Rijksuniversiteit Leiden, studeerde hij in 1966 af in de Experimentele Natuurkunde aan de Universiteit van Amsterdam. In 1971 promoveerde hij cum laude bij Prof.dr. J. Kistemaker op een proefschrift getiteld 'Oscillator Strengths for Multiple Ionisation of He, Ne and Ar'.

Na een postdoctoraal verblijf aan de University of British Columbia te Vancouver werd hij in 1972 groepsleider aan het FOM-Instituut voor Atoom-en Molecuulfysica in Amsterdam. Daar startte

hij onderzoek aan de interactie van intense lasers met materie, onder andere aan de elektron-spectroscopie van multifotonprocessen en aan de productie van röntgenstraling met laserplasma's. In 1978 werd hij benoemd tot bijzonder hoogleraar aan de Vrije Universiteit te Amsterdam. In 1987 volgde zijn benoeming tot directeur van het FOM-Instituut voor Plasmafysica te Nieuwegein, waar zijn wetenschappelijke activiteit zich concentreerde op de ontwikkeling van twee vrije-elektronen-laserprojecten.

Sinds 1 december 1997 is hij voltijds hoogleraar aan de TU/e, met als leeropdracht de 'Fysica en Toepassingen van Versnellers'. Daarnaast is hij directeur van de landelijke onderzoekschool CPS, het Centrum voor Plasmafysica en Stralingstechnologie. Tevens is hij lid van de KNAW en van haar Raad voor de Natuur- en Sterrenkunde, lid van het bestuur van SRON en voorziter van de Stuurgroep van de Nederlands-Vlaamse bundellijn aan de synchrotronstralingsfaciliteit ESRF in Grenoble.